

स्तथा । तत्सुतो गौतमोबन्धुः शिष्यः स ब्रह्मचारिणः”
या० वचने बन्धुपदेन एतेषामात्मबन्धूनां पितृमातृबन्धू-
नाञ्च ग्रहणम् । आत्मबन्धवादयोऽप्यत्र । ४ आत्मनि च
“आत्मैव ह्यात्मनो बन्धुरात्मैव रिपुरात्मनः” इत्युक्तेरात्मन-
एव आत्मोपकारज्ञानसाधनत्वेन बन्धुत्वात्तथात्वम् ।

आत्मभू पु० आत्मनो मनसो देहात् वा भवति भू-क्षिप् ५ त० ।
मनोभवे १ कामे देहभवे २ पुत्रे ३ कन्यायां ४ बुद्धौ च स्त्री ।
आत्मनैव भवति भू-क्षिप् । ५ ईश्वरे पु० स हि “बद्धं स्थां
प्रजायेयेति” ईश्वरपूर्वकं सृज्यवस्त्वाकारेण विवर्तनात्
तथा । “सर्वज्ञस्त्वमविज्ञातः सर्वयोनिस्त्वमात्मभूः” रघुः
“आत्मभूरवरजाखिलप्रजः” इति साधः ईशिवे ७ विष्णौ च
परमेश्वराभेदात्तयोस्तथात्वम् । आत्मनः ब्रह्मणः भवति
भू-क्षिप् । आदिजीवे ईहिराद्यगर्भे “यो वै ब्राह्मणं
विदधाति पूर्वम्” इति श्रुत्या “यः सर्वज्ञः सर्वविद्यस्य
ज्ञानमयं तपः । तस्मादेतत् ब्रह्म नाम रूपपद्मञ्च
जायते इति” श्रुत्या च चतुर्मुखस्यात्मजन्मलोकोस्तस्य
तथात्वम् ब्रह्मेति लीवं ब्रह्मस्य “यसामनन्त्यात्मभुवोऽपि
कारणम्” “वचस्ववसिते तस्मिन् ससर्ज गिरमात्मभूः”
कुमा० अच् आत्मनो भवति भू-अच् ५ त० । आत्म-
भवादयोऽप्युक्तार्थेषु ।

आत्मभूत लि० आत्मनो देहात् मनसो वा भूतः । तस्य १ पुत्रे
मनोभवे २ कामे च । ३ कन्यायां ४ बुद्धौ च स्त्री ५ मनो-
जन्ममात्रे लि० । अनात्मा आत्मा भूतः श्रेण्या० कर्म० ।
अनात्मनि आत्मरूपेण भवितरि ईदेहादौ लि० “आत्मभू-
तानीन्द्रियाणीति शा० भा० । ७ अत्रकृत्वे सेवकभेदे च ।
“तत्वात्मभूतैः कालचरैरहार्थैः परिचारकैः” मनुः ।

आत्मभूय न० आत्मनो भावः भू-भावे क्यप् ६ त० । आ-
त्मत्वे ब्रह्मरूपे “आत्मभूयाय कल्पते” पुरा० ।

आत्ममय लि० आत्मात्मकः आत्मनु-मयट् । आत्मस्वरूपा-
पद्मे “सर्वमात्ममय जगत्” पुरा० स्त्रियां ङीप्

आत्ममानिन् लि० आत्मानस्तत्कर्षेण मन्यते मन-णिनि
ईत० । १ आत्मोत्कर्षाभिमानिनि गर्विते २ सर्वभूतेषु
आत्मत्वेन ज्ञातरि च स्त्रियां ङीप् ।

आत्ममूर्ति पु० आत्मनो मूर्तिरिव मूर्तिरस्य । १ भ्रातरि
तस्य एकदेहोत्पन्नत्वेन, “भ्राता स्वो मूर्तिरात्मनः”
इति मनुना भ्रातुः स्वतन्त्रमूर्तित्वोक्तेश्च तथात्वम् ।
ईत० । वेदान्तिमते आत्मनः स्वरूपे २ चैतन्यादौ न्याय-
मते ३ कर्तृत्वादौ च स्त्री ।

आत्ममूली स्त्री आत्मैव रक्षणे मूलमस्याः दुःस्पर्शतयेतर मर्द्द-
नतः स्वस्य स्वयं रक्षणात् गौ० ङीप् । १ दुरात्मभालतायाम् ।
आत्मा परमात्मा मूलं यस्य । २ जगति न० । तस्यात्मप्रभ-
वत्वात् तथात्वम् “ब्रह्म खानिलते जांसि जलं भूयेति धातवः ।
इमे लोका एष चात्मा तन्नाञ्च सचराचरम् ! सृष्ट्वा चक्र-
संयोगात् कुम्भकारो यथा घटम् । करोति तद्वत्सृष्ट्वा च
वर्तं वा गृहकारकः । हेममात्रमुपादाय रूपं वा हेम-
कारकः । निजलालासनायोगात् कोशं वा कोशकारकः ।
कारणान्येवमादाय तासुतास्त्रिह योनिषु । सृजत्या-
त्मानमात्मा च संहृत्य करणानि च” या० सृष्टतावात्मनो
भूतसृष्टिमभिधाय अनतिदूरे “सहस्रात्मा मया योव
आदिदेव उदाहृतः । सुखबाहुरूपज्जाः सुस्तस्य वग्नी
यथाक्रमम् । पृथिवी पादतस्तस्य शिरसोद्यौरजायत ।
नक्षः प्राणा दिशः” इत्युक्तेः जगतामात्ममूलत्वात्तथात्वम्
“आत्ममूलमिदं सर्वमात्मन्येव प्रलीयते” इति पुरा० ।

आत्मभरि ति० आत्मानं विभर्त्ति भू-खि सुम् च उ५० स० ।
खोदरमात्रपूरके देवातिथ्यनादरणेन आत्मोपेक्षत्वात्तस्य
तथात्वम् “आत्मभरिस्त्वं पिशितैर्नराणाम्” भट्टिः ।
“यथा तत्रात्मभरयोऽकल्याणाद्यासङ्गवत्त्वात् प्राणादयः
न तथात्मभरिर्मुख्यः प्राणः किन्तर्हि सर्वार्थः, कथमित्यव्यते
तेन हृदयेन यदस्याति यत्पिबति लोकस्तेनाशितेन पीतेन
चेतरान् प्राणादीन् प्रतिपालयति” छा० उ० भा० ।

आत्मयाजिन् आत्मानं ब्रह्मरूपेण कर्मकरणादिकं भावयन्
यजते यज-णिनि । “ब्रह्मापणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्नी
ब्रह्मणा हुतम्” इत्युक्तं रूपभावनया ज्योतिषोमादिक-
कर्मकर्त्तरि आरुह्यौ ब्रह्मनिष्ठे १ कर्मयोगिनि “सर्वभूतेषु
चात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि । समं पश्यन्नात्मयाजी स्वा-
राज्यमधिगच्छतीति” मनूके आत्मतया २ सर्वभूतदर्शिनि च

आत्मयोनि पु० आत्मा योनिरस्य । १ चतुर्मुखे ब्रह्मणि २ शिवे
३ मनोभवे “प्रहर्त्तुमभ्युद्यतमात्मयोनिम्” कुमा० । ४ विष्णौ
च “आत्मयोनिः स्वयं ज्ञाता” विष्णु स० । आत्मैव योनि
रूपादानकारणं नान्यदिति भाष्योक्तेः विष्णौ स्त्रीत्वमपि ।

आत्मरक्षा स्त्री आत्मन एव रक्षा यस्याः । १ इन्द्रवारुणीदृष्टे
ईत० । आत्मनो रक्षा । २ शास्त्रोक्ते विघ्नकर्त्तृभ्य आत्मनो
रक्षणे च “आत्मरक्षायां जपे विनियोगः” सन्ध्याप्रयोगः ।

आत्मराम पु० आत्मनि रमते सन्नायां कर्त्तरि घञ् । आत्म-
ज्ञानमात्रेण तन्मे योगीन्द्रे ।

आत्मलभ पु० आत्मनो लाभः । आत्मनो यथास्वरूपज्ञानेन